

דניאל
פרק ז'

במראות המוח שבראש. באדרין חלמא כתוב ראש מלין אמר - איז כח לעצמו לזכרון את כל דברי החולם, אבל לוולטו אמר רק ראשית הדברים ולא כולם.

ב ענה דניאל ואמר חזה קנית ביחס עמי ליליא וארו ארבע רוחים שמלא מגיחן לימא רבא:

מצותת ציון: וארו - כמו ונאל, רוצה לומר: והנה מגיחן - עניינו יציאה, כמו (ההילים כיבי) "גחי מבטן".
מצותת דוד: ענה דניאל ואמר - הרים קול ואמר, ולא ספר הכל כי אם ראש מלין אמר לבני דורו. חזה הייתה ביחס עם ליליא - רואה היחי במראה עם שנית הלילה, רוצה לומר: בעת השינה. **וארו ארבע רוחים שמלא מגיחן לימא רבא** - רוצה לומר: והנה בארכע רוחות השמיים מנשבות רוחות וויצאות מקומן אל הים הגדול.

ג וארבע חינו רברבו סלאנו מוריינא שנגו דא מוזדא:

מצותת דוד: וארבע חינו רברבו סלאנו מון ימא וגוי - ארבע חיות גדולות עלות מן הים, והוא משוננים במראייהם זה מזה.

ד קדמיה תא באירה וגפינו דיבנשר לה חזזה הווית עד קידמיהו גפה גנטילת מוריינא ערעה ועלירגלוין לאנש הקימת ולגבב אנש יהיב לה:

מצותת ציון: מירטו - תלשו, כמו (עורא ט'ג). "זאמרטה משער ראישי".

מצותת דוד: קדמיה תא באירה וגפינו דיב נשור לה - הראשונה תארה כאריה, ולה לנפים כשל נשר. חזזה הייתה עד די מירטו גפה גנטילת מון ערעה - רואה הייתה עומדת על עמדה, עד אשר נתלשו לנפייה ונשאת מן הארץ מוקום איתן וחוזק מעמדה בעוז טיסת לנפייה, שהנה להוציא לב הפלול: וועל רגלוין לאנש הקימת - ועמדת על גליה בלבד בגין אדם, כי מעתה לא היה לה עוד עוז מטסת הנפאים לעמוד בחזוק רב. ולגבב אנש יהיב לה - ונתן לה לבב בן אדם שאין לו לב אמץ הלב הארייה. והוא מרמז על הכל, שנאמר בנבוכדנצר (ירמיה ד':) "עליה ארייה

דניאל
פרק ז'

כ באדרין דריווש מלפה כתוב לבלי-עממי אמייא ולשניא דידארו דידיגרין בכל-ארעה של מאכון ישגא:

מצותת דוד: באדרין דריווש מלפה וגוי - איז כתוב לריש כל העכו"ם, וכן כתוב לכל עמייא וכורו אשר שכנים בכל הארץ, שלומכם יתרבה.

כז מוריינאי שם שים טעם זי | בכל-שלטו מלכותי להן זיין זיעין וזכה מוריינאי מלכה דידניאל דידיהו | אלהא תיא וקיים לעלמי ומלכotta דידילא תחתכל ושלטה עד-יסוקא:

מצותת דוד: מון גקמי שם טעם וגוי - מלפני הווש גורת אומר, אשר בכל ממשלה מלכותי יהיו חרדים ומתחפדים לפני האלים של דניאל, אשר הוא אלהים חי וקיים לעולם, וממלכותו היא מלכות אשר לא תושחת, וממשלתו עד סוף ימי עולם.

כח מישיב ומצל ועבל אטינו ותמאין בשמייא ובארעה די שייב לדניאל מוריינ אריותא:

מצותת דוד: מישיב ומצל וגוי - מפלט ומציל, ועשה אותן ודבריו תמהותם בשמיים ובארץ, אשר הצל את דניאל מיד האריות.

כט ודקניאל דגה האלה במלכות דריווש ובמלךות פורש פרסיא קרסאה:

מצותת דוד: ודקניאל דגה האלה במלכות דריווש וגוי - ודניאל זה הצליח למשול ממשל רב בימי מלכות דריווש, ובתחלת ימי מלכות כורש הפרסי, אבל לאחר זה פירש עצמו מעבודת המלך, ומינה את רובכל תחתיו, כמו שכתוב לעללה.

א בשנת חזזה לבלאשצ'ר מלך בבל דניאל חלם חזזה וחזני ראישה על-משכבה באדרין חלמא כתוב בראש מלין אמר:

מצותת דוד: בשנת חזזה לבלאשצ'ר - בשנה האחת לבלאשצ'ר. דניאל חלם חזזה - ראה דניאל חלום. וחזני ראישה על-משכבה - בהיוותו ישן על משבבו, והוא כפל עניין במילوت שונות, כי החלום בא

דניאל פרק ז'

יתירה ומרובה, ולה שינים של ברזול והמה גדולות, ואכלה ושחקה הדק, והנסאר רמסה ודרך ברגלה. **והיא מושגיה מן כל חיותה דיבדקמה** - והיא היתה משונה מן כל החיות אשר עלו לפניה, ועל כי לא מצא לה דמיון בכל החיות שבعلום, זהה לא אמר למה היתה דומה כמו שאמר בשלש הראשונות, ואך אמר שהיתה משונה מהן. **וקרגינו עשר לה** - והיה לה עשר קרנות בראשה.

ויעיר **שלקota** **בינויו ביג'ילו** **ותלת מוניקראניא קדקמיה** **אתעקרו אטעקרה מוקדמיה מונדקמיה ואלו עינין בעיני אנטשא בקרנאנדא ופם ממיל רברבו:** **מצודת דוד:** **משתפל** **הנית בקרנאיא וגוי** - מתבונן היתי בהקרנות, והנה קרן אחרת קטנה עליה בינהם, ושלש מן הקרנות הראשונות נעקרו מלפניה. **ואלו עינין בעיני אנטשא בקרנא דא ופם ממיל רברבו** - והנה עינים כעיני אדם היה בקרן זה, ואך פה מדבר דברים גדולים ונפלאים. והוא מרמז על מלכות ישמעאל השמעאל החזקה עד למאוד, ומושלת זמן רב ובעבדת בפרק. וקרניין עשר ירמו כי תשפטו מלכות ישמעאל ברוב היישוב, וביהם עשר מלכות אדרים, והם בראשן ואצפן וחילמן ומייח ומצרים ואפריקי ומלכות ישמעאל שכני אוהלים ופלשתים ואלברבך וכוש. וקרן זעיר יהרמו על הדבר העתיד להיות סמוך לביאת הגואל, כי יצא עם מזרחה ותשוב לתורת ישמעאל, ותשחית מהם שלש מלכות, והמלך מהעם הבא מזרחה יהיה חכם ונבון, ומדבר נפלאות מול המוקם.

תזה **הנית עד די קרסנו רמיין ועתיק יומין יתב לבושה** **ו בטלג חור ושער ראנשה בעמר נלא קרסיה شبבון דיבנור גלאלה ניר דלה:** **מצודת ציון:** **ועתיק** - עניינו מיושן, כמו (דבר הימים א' ד' כב) "ותקברים עתיקים".

מצודת דוד: **תזה** **הנית עד די קרסנו רמיין וגוי** - רואה היתי כל זאת עד אשר הושך והושם כסא, ווקן מיושן בימים ישב על הכסא, ולבשו היה לבן כשלג, ושער ראשו היה כצמר נקי. **קרים شبבון די ניר גלאלה ניר דלק** - כסא היה ניצוצות של אש, גלגלי הכסא היה אש בוער.

בקר דיבנור נגד ונפק מונדקמיה אלף אלף אלפין יטמישויה ורפו רבנו רבנו גדקומי יקומוין דינא יתב וספרין פתייהו: **מצודת ציון:** **ורבו** - הוא עשרה אלפיים.

דניאל פרק ז'

מפעכיו", ואך עליו נאמר (יחזקאל י"ג:ג) "הגעשר הגדול", וסוף עדי אובד.

ווארו חינה אחורי תנינה דמיה לדב ולשטריך הקמתה ותלת עליון בפה בין שני שגה וכוב אמן לו לה קומי אבל בשער שגיא: מצודת ציון: ולשטר - "צלע" תירגם אוקלוס סטר".

מצודת דוד: **ווארו חינה אחורי תנינה דמיה לדב וגוי** - והנה היה אחרה שנייה לה דמותה לרוב, ומן מה הוועדה לצד אחד, ושלשה צלעות בפייה בין שנייה, וכן אמרו לה: קומי ACPI בשער הרכבה. והוא מרמז על מלכות פרש שאוכלים ושותים כדוב, ומוסרבלים בבשר כDOB. ומה שהקימת לסתור חד הוא לרמז שלא תמשל במשל רב מיד אחר מפלת בבל, ורק בארץת תמשל משך השנה אשר משללה מדי אחר בבל וקדום לה. ותלת עליון ירמו על שלשת המלכים אשר תעמיד, והם כורש ואחשורוש ודוריוש שבנה הבית. ובשר שגיא ירמו על רב העושר, כמו שנאמר בכורש (ישעה מה:ג) "זונמתי לך אוצרות חזק ומטעני מסתרים".

באתר דנה חזה הנית ווארו אחורי בגמר ולה גפין ארבע דיבנור עלה גבה וארכעה ראשין לחשוף ושלצון ייחיב לה:

מצודת ציון: **באתר דנה חזה הנית וארו אחורי בגמר ולא אל"**. **מצודת דוד:** **באתר דנה חזה הנית וגוי** - אחר זה רואה היתי, והנה אחרה עולה כנמר, ועל גופה ארבע כנפים כשל עוף, וארבע ראשי היו לחייה ההיא, וממשללה נתן לה. והוא מרמז על מלכות יון על שם שגורו גוזות על ישראל משוננות זה מזה כנמר הזה המנומר בחברכוות. וגפין ארבע וארכעה ראשין ירמו שאחרי מות אלכסנדרוס מלך מוקדון מלך יון נחלקה מלכותו לארבע מלכות, והם רומי ומצרים וארכץ ירושל ופרס.

באתר דנה חזה הנית בחזני ליליא ווארו חינה רביעיה רביעאה דחילה ואימתני ותקיפא יתירה ושגין דיבנור לה רברבו אבל ומדקה ושארא ברגליה ברגליה רפסה וקיה מושגיה מנד כל חיותה די קומיה גדקמה וקרגינו עשר לה:

מצודת ציון: **רפסה** - רמסה, כמו (תהלים ס"ח:לא) "מטרפס בראצי כספר".

מצודת דוד: **באתר דנה חזה הנית בחזני ליליא וגוי** - אחר זה רואה היתי במראה שנית הלילה, והנה עליה חיה הרביעית נוראה ובעלת אימה, ולה חוץ



דניאל
פרק ז

דִּילָא יְעֵדָה וּמֶלְכוּתָה דִּילָא תַּתְחַבֵּל:
מצוות דוד: וְלֹה יַחֲבֵ שָׁלֹטָן וַיַּקְרֵ וּמֶלְכוּ גּוֹי -
 נתן לו הממלכה והכבוד והמלוכה, וכל הגויים
 יעבדו לו. שָׁלֹטָנה שָׁלֹטָן עַלְם דִּילָא יְעֵדָה וּגּוֹי -
 ממשלתו תהיה ממשלה עולם אשר לא תסור,
 וממלכתו תהיה נצחי אשר לא תושחת.

**טו אֶתְפְּרִירִת רַוִּיחַ אֲנָה דָּנִיאֵל בָּגּוּ נְדָגָה וְחַנְנִי
רָאשִׁי יְבָהָלָגְנִי:**

מצוות ציון: נְדָגָה - עניינו תיק ונורתיק, כמו (דברי הימים א' כ"א:כ) "וַיַּשְׁבַּח חָרְבוֹ אֶל נְדָגָה".
מצוות דוד: אֶתְפְּרִירִת רַוִּיחַ אֲנָה דָּנִיאֵל בָּגּוּ נְדָגָה
 - ואני דניאל נכרתה רוחית בתוכה חיקה, רוצה לומר:
 בתוכה הגוף, כאמור: עם כי לא יצא, מכל מקום נכרתה במקומה, והוא מלשון גזומה והפלגה. וְחַנְנִי
 רָאשִׁי יְבָהָלָגְנִי - מראית ראשית ראייה הבילה אותן.

**טט קָרְבָּת עַל-חַד מַרְקָאָמְלָא וַיַּצְבֵּא אָבָעָא
מְגַה עַל-כְּלִדָּגָה וְאַמְרָלִי וְפַשְׁרָ מְלִיאָ יְהֻדָּעָגְנִי:**
מצוות דוד: קָרְבָּת עַל חַד מַן קָאָמְלָא - קָרְבָּת אל אחד מן העומדים, הם מלאכי מעלה שאין בהם ישיבה. וַיַּצְבֵּא אָבָעָא מְגַה עַל כְּלִדָּגָה וּגּוֹי -
 בקשתי ממן פתרון האמת על כל זאת, ואמר לי והודיע לי פתרון הדברים, והוא כפל עניין במילות שונות.

**טט אַלְיוֹן חִינְמָא רְבָרְבָּתָא ذַי אָגָּוָן אַרְבָּעָא
אַרְבָּעָה מְלִיכָּו יְקוּמוֹן מַן-אַרְעָא:**
מצוות דוד: אַלְיוֹן חִינְמָא רְבָרְבָּתָא וּגּוֹי - אלה
 החיות הגדולות אשר מהם בספר ארבע, הפתרון הוא אשר ארבעה מלכים יעמדו מן הארץ.

**טט וַיַּקְבְּלוּן מֶלְכוּתָא קְדִישָׁי עַל-יְוָגָנָן וַיְחַסְּגָוּ
מֶלְכוּתָא עַד-עַלְמָא וְעַד עַלְםָעַלְמִיא:**
מצוות דוד: וַיַּקְבְּלוּן מֶלְכוּתָא קְדִישָׁי עַל-יְוָגָנָן -
 אחר זה יקחו המלוכה קדושי עליונים, הם ישראל
 עליונים במעלה. וַיְחַסְּגָוּ מֶלְכוּתָא עַד עַלְמָא וּגּוֹי -
 ינחו המלוכה עד עולם, וחזר ופריש עד עולם עַלְמִיא, ורופא לומר: עד עולם, וזהו פירוש עד עולם
 יאמר עולם על זמן ארוך, כמו (שמות כ"א:ו) "וַיַּעֲבֹדוּ
 לְעַלְמָם".

**טט אַלְיוֹן אָבִית לִיְאָבָא עַל-חִינְמָא רְבִיעִיתָא
דִּילָה שְׁנִיָּה מְרַכְּלוֹן מַרְכְּלוֹן דְּחִילָה יְתִירָה
שְׁנִיָּה דִּילָה פְּרָזְלָה וְטְפָרָה וְטְפָרָה דִּילָה שְׁנִיָּה אֲכָלָה מְדָקָה
וְשְׁאָרָה בְּגַלְגָּה בְּגַלְגָּה רְבָקָה:**

מצוות דוד: נְהָר דִּי נְוֵר נְגָד וְגַפְךָ מַר קְדָמָמָה
 וּגּוֹי - נְהָר שֶׁל אֲשֶׁר הָיָה נְמַשׁ וַיַּצֵּא מִלְּפָנֵינוּ, אֱלֹף
 פָּעֵם אֱלֹף יִשְׁרָטוּ אָתָּהוּ, וְרָבוֹא פָּעֵם רְבָא יִעַמְדוּ
 לִפְנֵינוּ. דִּילָה יִתְבּ וְסְפִּרְיָן פְּתִיחָהוּ - עדת המשפט
 הַיָּה יֹשֵׁב, וְלִפְנֵיהם סְפִּרְיָם פְּתִיחָהִים. וְזֶהוּ אֲתָה
 הַשְׁכִּינָה בְּדָמוֹת זָקָן לְהַרְוֹת שַׁהֲוָא מַלְאָ רְחִימִים,
 וְלִבְשִׁיהָ כְּתָלָג לְרָמוֹ כִּי יַלְבִּין עָוֹן עַמוֹּ, וְשַׁעַר רַאשָּׁה
 כְּעַמְרָ נְקִי לְרָמוֹ שִׁינְקָה אֶתְמָעָם, וְהַבִּית דִּין שֶׁל
 מַעֲשָׂה יְשִׁבוּ לְמִשְׁפְּט, וְלִפְנֵיהם סְפִּרְיָי הַזְּכָרוֹנוֹת
 מִמְעָשָׂה בְּנֵי אָדָם.

**טט חִזְוָה הָיָה בְּאַדְיוֹן מַוְּקָּל מְלִיאָ רְבָרְבָּתָא ذַי
קְרָבָא מִמְלָלָה חִזְוָה הָיָה עַד ذַי קְטִילָת חִינְמָה
וְהַזְּבִּד גְּשִׁמָּה וַיְהִי בָּתַת לִיְקָנָת אַשָּׁא:**

מצוות דוד: חִזְוָה הָנִוִּית בְּאַדְיוֹן מַן קְל מְלִיאָ
 רְבָרְבָּתָא ذַי קְרָבָא מִמְלָלָה - רְוָא הַיִּתְיִ אֶזְמָה
 קְול דְּבָרִים גְּדוּלָהִים אֲשֶׁר דָבָרָה הַקְּרָן הַקְּטָנָה. חִזְוָה
 הַיִּתְיִ עַד ذַי קְטִילָת חִינְמָה וּגּוֹי - רְוָא הַיִּתְיִ עַד
 אֲשֶׁר בְּעַבּוּ זֶה נְהָרָה הַחַיָּה וְנָאכְד גּוֹפָה, וְנָתָה
 לְשִׁיפָּת אָשָׁ.

**טט וְשָׁאָר חִינְמָה הַעֲדָיו שְׁלָמָגְהָזָו וְאַרְכָּה
בְּתַעֲנֵו יִתְבִּית לְהָוֹן עַד-זָמָנוֹ וְעַדְוָו:**
מצוות ציון: וְאַרְכָּה - עניינו המתנה ואריכת זמן.
זָמָנוֹ וְעַדְוָו - הם שמות נרדפים, וכן (דניאל י"ב:ב)
"אַרְמָת עַפְרָ".

מצוות דוד: וְשָׁאָר חִינְמָה - וְשָׁאָר הַחִיּוֹת הַמִּשְׁלָחָה
 הַרְאָסוֹנוֹת. הַעֲדָיו שְׁלָמָגְהָזָו וְאַרְכָּה בְּתַעֲנֵו יִתְבִּית
 לְהָוֹן עַד זָמָנוֹ וְעַדְוָו - הַוָּסֶר מִשְׁלָחָם, וְהַמְתָּנָה זָמָן
 לְהַשְׁאָר בְּחִיּוֹם נִתְנָה לְהָמָם עַד זָמָנוֹ וְעַדְוָו, וְרָוָא
 עַד עַת קְבוּעָ. וַיַּרְמֹז אֲשֶׁר בְּעַבּוּ דָבָרָי מֶלֶךְ הַמְזֹרָה
 יַאֲכִד הַמָּקוֹם כָּל מְלָכָות יִשְׁמָעָאל, וְשָׁאָר מְלָכָות
 הָגּוֹיִם יוֹסֵר מִשְׁלָחָם כָּל אֶחָד בְּזָמָנוֹ, אֲכָל יִשְׁאָר
 בְּחִיּוֹם עַד בְּוֹאָם לְמַלחָמָה עִם גּוֹג מֶלֶךְ הַמְגָוג, וְאֶזְרָא
 יַפְלוּ בְּנוֹפְלִים.

**טט חִזְוָה הָיָה בְּחַנְנִי לִילָּא וְאַרְוּ עַמְ-עַנְנִי
שְׁמִיאָ כָּבָר אָגָּש אֲתָה הָוָא וְעַד-עַתְּקִיךְ יוֹמִיא מְטָה
וְקְדָמָהִי הַקְּרָבָהָה:**

מצוות דוד: חִזְוָה הָיָה בְּחַנְנִי לִילָּא וּגּוֹי - רְוָא
 הַיִּתְיִ בְּמִראָות שִׁינְתָּה הַלִּילָה, וְהָנָה עַם עַנְנִי הַשְׁמִים
 הַיִּתְיִ בְּאָכְדָמָה בְּנֵי אָדָם, וְעַל מֶלֶךְ הַמְזֹרָה. וְעַד
 עַתְּקִיךְ יוֹמִיא מְטָה וְקְדָמָהִי הַקְּרָבָהָה - וְהָגַע עַד
 הַזְּקָנָה הַמִּוֹּשֵׁן בִּימִים, וְהַקְּרִיבוּ אָתוֹה פְנֵי.

**טט וְלֹה יַחֲבֵ שְׁלָטָן וַיַּקְרֵ וּמֶלֶלוֹ וְכָל עַמְמָא
אַמְמָא וְלֹשְׁנִיאָ לָה יַפְלַחְיוֹ שְׁלָטָן עַלְמָן**

דניאל
פרק ז'

מצודת דוד: אֶذְיוֹן צָבִית לַיְצָבָא וְגּוֹי - אֶזְחָצֵת לְדַעַת אֲמִיתַת הַפְּתֻרּוֹן עַל הַחַיָּה הַרְבִּיעִית, אֲשֶׁר הִתְהַשֵּׁנָה בְּתָאָרָה וּבְמַעֲשָׂה מִן כּוֹלָן בְּהַשְׁתָּנוֹת רַבָּ. דְּחִילָה נִתְּקָה וְגּוֹי - נֹורָא יִתְּרָה וּמְרוֹבָה, שִׁינִיה שְׁלַבּוֹל וּצְפָרָנִיה שְׁלַחְשָׁת, וְאַכְלָה וְשַׁחַקָּה הַדָּק, וְהַנְּשָׁאָר רַמְסָה בְּרוּגָלה.

כ: וְעַל־קְרָנְגִיא עַשֶּׂר דַי בְּרָאָשָׁה וְאַחֲרֵי דַי סְלָקָת וְנִפְלָה וְגַפְלָה מִזְקָדָמָה מִזְגָּדָמָה תָּלָת וְקְרָנָא דָפָן וְעִינָנוּ לָה וַיַּפְּמַמְלָל רַבְּרָבוֹ וְשַׁנָּה בְּמַרְבָּתָה:

מצודת דוד: וְעַל קְרָנְגִיא עַשֶּׂר דַי בְּרָאָשָׁה וְגּוֹי - גַם חַפְצֵת לְדַעַת אֲמִיתַת הַפְּתֻרּוֹן עַל עַשְׂרַת הַקְרָנִים אֲשֶׁר בְּרָאָשָׁה, וְהַקְרָן הַאֲחֵרָה הַקְטָנָה אֲשֶׁר עַלְתָה וְנִפְלָוּ שְׁלַשָּׁה מִלְפְנֵיה. וְקְרָנָא דָפָן וְגּוֹי - וְפְתֻרּוֹן הַקְרָן הַתְּמוֹהָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר עִינִים לָה וּפְהָה הַמְדָבֵר גְדוּלָות וְנִפְלָאוֹת, וּמְרָאָה גְדוּלָה בְּתְמָהּוֹן מִן חַבּוֹתִיה.

כא: חֲנָה הַזִּוְתָּה וְקְרָנָא דָפָן עַבְדָא קָרְבָּ עַמְּ קְדִישָׁוֹן וְגַבְלָה לְהֹן:

מצודת דוד: חֲנָה הַזִּוְתָּה וְקְרָנָא דָפָן וְגּוֹי - גַם חַפְצֵת לְדַעַת פְתֻרּוֹן מִהַּשְׁרָאָה הַיִתִי אֲשֶׁר הַקְרָן הַזֹּאת עַשְׂתָה מִלְחָמָה עַמְּ יִשְׂרָאֵל הַקְדּוֹשִׁים, וַיַּכְלוּ לָהּ וּנְצָחָם.

כב: עד דִּירָאָתָה עַמְּיקָל יוֹמָא וְדִינָא יְהָבָ לְקְדִישָׁי עַלְיוֹגָנִין וְזַמְגָנָא מִשָּׁה וְמִלְכָוָתָה הַחַסְנוֹן קְדִישָׁוֹן:

מצודת דוד: עד דַי אָתָה עַמְּיקָל יוֹמָא וְדִינָא יְהָבָ לְקְדִישָׁי עַלְיוֹגָנִין - עד אֲשֶׁר אָהָזָן הַזָּקָן הַמִּוּשָׂן בִּימִים וּנְתַנֵּן מִשְׁפָט לְקְדִישָׁי עַלְיוֹנִים, רֹצֶחֶל לְוֹמֶר: שְׁפָט מִשְׁפָט יִשְׂרָאֵל מִיד קְרָן הַזֹּאת. עד דַי אָתָה עַמְּיקָל יוֹמָא וְדִינָא יְהָבָ לְקְדִישָׁי עַלְיוֹגָנִין - וְהַגְּנִיעָה הַעֲתָה וּנְחַלּוּ יִשְׂרָאֵל הַקְדּוֹשִׁים אֶת הַמְּלֹוכָה, וּרֹצֶחֶל לְוֹמֶר: כָל הַדְּבָרִים הַאֲלָה חַפְצֵת לְדַעַת פְתֻרּוֹן.

כג: כֹּן אָמַר חִזְקִיתָא רַבִּיעִיתָא מֶלֶכֶת רַבִּיעִיה רַבִּיעִיא הַקְרָנוֹת בְּאֶרְעָא דַי תְּשִׁנָּה מִזְקָדָמָה מִלְכָוָתָה וְתַאֲכֵל בְּלִאָרְשָׁא וְתַדְוְשָׁה וְתַדְקָנָה:

מצודת ציון: וְתַדְוְשָׁה - מִלְשׁוֹן דִישָׁה.

מצודת דוד: כֹּן אָמַר וְגּוֹי - כָן הַשִּׁבְעָה לִי הַמְלָאָן: הַחַיָּה הַרְבִּיעִית תְּרָמֶז כִּי מֶלֶכֶת רַבִּיעִיה בְּאֶרְעָן, אֲשֶׁר תְּהִי מִשְׁוֹנָה מִאֶד מֶלֶכֶת הַמְלָכִות, וְתַחֲרִיב כָל

דניאל
פרק ז'

הָאָרֶץ, וְתַדְרֹשׁ אֹתָה וְתַשְׁחַק אֹתָה הַדָּק.

כ: וְקְרָנְגִיא עַשֶּׂר מִנְהָ מִלְכּוֹתָא עַשֶּׂר מִלְכִיּוֹן יַקְרָנוֹן וְאַחֲרֵי יַקְרָנוֹן וְהַוָּא יַשְׁגָּנוֹן מִזְרָח קְדָמָלָא וְתַלְמָה מִלְכִיּוֹן יַהְשָׁפֵלָה:

מצודת דוד: וְקְרָנְגִיא עַשֶּׂר מִנְהָ מִלְכּוֹתָא עַשֶּׂר מִלְכִיּוֹן יַקְרָנוֹן - עַשְׂרַת הַקְרָנִים יַרְמֹזָו אֲשֶׁר מִן הַמְלָכוֹת הַהִיא יַעֲמֹדוּ עַשְׂרַת מִלְכִים, רֹזֶחֶל לְוֹמֶר: בְּמִלְכּוֹת יִשְׁמָעָל הַיְיָ עַשְׂרַת מִלְכִיּוֹת, הַם הַנְּזָכוֹרים לְמַעַלָה. וְאַחֲרֵי יַקְרָנוֹן וְגּוֹי - הַקְרָן הַזְּוּרָה יְוֹרָה אֲשֶׁר מֶלֶךְ יַעֲמֹד אַחֲרֵי אֲחֵרָה, וְהַוָּא יִהְיֶה מִשְׁוֹנָה מִן הַרְאָשׁוֹנִים, וְיַשְׁפִּיל מִלְכִים שָׁלַשָּׁה מִלְכִים.

כ: וְמַלְיָן לְאַצְדָּקָה עַלְהָה יַמְלָל וְלְקְדִישָׁי עַלְיוֹגָנִין יַבְלָא וְיִסְפַּר לְהַשְׁגָּנָה זַמְגָנָן וְדַת וִתְּיִקְבּוֹן בִּילָה עַד־עֲזָנוֹן וְעַדְגָנוֹן וְפֶלֶג עֲזָנוֹן:

מצודת ציון: יַבְלָא - מִלְשׁוֹן בְּלִיה וְהַפְּסָד. וַיִּסְפַּר - עַנְיוֹנוֹ מִחְשָׁבָה, וּבְדָבְרֵי רַבּוֹתֵינוֹ זְלָל "סְבָרוּהוּ רַבּוֹן".

עֲזָנוֹן - כָּן הַתְּרָגּוֹם של "עַת" וּשְׁלַחְנָה".

מצודת דוד: וְמַלְיָן לְאַצְדָּקָה עַלְהָה יַמְלָל וְלְקְדִישָׁי עַלְיוֹגָנִין יַבְלָא - וְהַוָּא יַדְבֵּר דְבָרֵינוֹ רַבּוֹן וְרַבּוֹתֵינוֹ זְלָל הַעֲלָיוֹן, וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל קְדִישָׁי עַלְיוֹנִים יְשִׁיחָת, כִּי רֹוב בְּנֵי הַגּוֹלָה הַמָּה בְּמִלְכּוֹת יִשְׁמָעָל. וַיִּסְפַּר לְהַשְׁגָּנָה זַמְגָנָן וְדַת וְגּוֹי - וַיַּחֲשֵׁב לְשָׁנּוֹת מִיְשָׁרָאֵל זָמֵן הַמּוֹעֲדִים וּמִשְׁפָט הַתּוֹרָה, וַיְהִי מִסּוּרִים בְּיָדוֹ עד עַת, וְחוֹזֶר וּמִפְרָשָׁ כָּמָה הִיא הַעֲתָה, וְאָמֵר שְׁהָעֵת הִי הַעֲדָן וְעַדְגָּן וְפֶלֶג עֲדָן, רֹצֶחֶל לְוֹמֶר: שְׁתִי שָׁנִים וְחַצִּי שָׁנָה יִהְיֶה מִסּוּרִים בְּיָדוֹ.

כג: וְדִינָא יְהָבָ וְשַׁלְטָנָה יַהְעָדוֹן לְהַשְׁמָנָה וְלְהַזְּבָחָה עַד־סּוֹפָא:

מצודת דוד: וְדִינָא יְהָבָ וְגּוֹי - וְאַחֲרֵי זֶה יְשִׁבָּה עַד הַמִּשְׁפָט, וְיִסְרָוּ מִמְשְׁלָתוֹ לְהַשְׁמִידָוּ וְלְהַאֲבִידָוּ עַד סּוֹפּוֹ וְתַכְלִיתָוּ.